

Moje kára pročešává ranní vzduch,
míjím exit z dálnice na benzínku,
nechci do sebe cpát Markétu,
ani kafe z automatu,
mám to v automatu,
160 na tempomatu,
na prdeli vatu,
za prdelí východ slunce,
my žijem život prudce
a nehodláme to měnit,
navždy v srdcích děti
a nechce se mi domu,
nepřijatý hovory
od lidí co jsou ještě modu.

Viktore?

No, čau, co děláš?

Hale jsem na cestě,
dneska jsem jel tu Ostravu,
co ty?

Další město, další lidi,
další fans, další den, další show,
pod mou prdelí je nová kára,
na mym krku visí chain,
zatímco vypouštím smoke,
poslední dva roky v zóně jsem
a dělám co miluju každej další den
a začíná a končí další den,
nepouštím nohu z plynu ani na moment.
Seš tam ještě?

Jojo, jsem.

A jak daleko to ještě máš?

Hale, ještě 15 kiláků.

Hmm, to je dobrý.

Pohoda.